

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 534
din 03.11.2009

Dosar nr: 82/2009

Petiția nr: 2274/23.02.2009

Petent: E M B

Obiect: Neîndeplinirea formalităților necesare încadrării locului de muncă la condițiile de muncă speciale pentru pensionare, de către angajator.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1. E M B cu domiciliul ales în

I. 2. Denumire și sediu reclamat

1. Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale cu sediul ales în București, Str. Cristian Popișteanu nr. 1-3, sector 1.

2. Spitalul Județean de Urgență Pitești cu sediul ales în Pitești, Str. Aleea Spitalului, nr. 36, județ Argeș

II. Citarea părților

Urmare petiției înregistrate cu nr. 2274/23.02.2009, formulată de către petent, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 4292/22.04.2009 și 4294/22.04.2009, 4293/22.04.2009 la sediul C.N.C.D pentru audieri. La audierile din data de 21.05.2009, părțile au fost absente.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Susținerea părților

Susținerea petentului

În memoriul său, înregistrat cu nr. 2274/23.02.2009, petentul sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la faptul că se consideră nedreptățit în ceea ce privește calculul drepturilor de pensie ce i se cuvin, datorită unei neglijențe a Spitalului Județean de Urgență Pitești, unitate de la care s-a pensionat și care se face vinovată de neîndeplinirea formalităților necesare încadrării locului de muncă la condițiile de muncă speciale. Petentul susține că s-a adresat unității la care a funcționat, pentru eliberarea unei adeverințe din care să reiasă condițiile de muncă în care a lucrat, dar i-a fost eliberată o adeverință din care reiese că din anul 2001, până la pensionare în anul

2007, a fost încadrat în condiții de muncă deosebite și nu condiții speciale, așa cum reiese din toate legile în vigoare. Petentul se consideră discriminat în ceea ce privește încadrarea sa într-o categorie de muncă, pe care nu o merita, așa cum numeroși alți medici radiologi din țară de la unități care au efectuat demersurile necesare încadrării locului de muncă la condiții speciale, au obținut-o și se pensionează în mod onorabil. Petentul menționează că a primit întotdeauna spor de 20% de risc radiologic grad III, supliment de concediu odihnă, program redus de o ore, antidot, constând în lapte, a purtat dozimetru, a fost supus periodic examinărilor medicale speciale, clinice și de laborator, a efectuat controlul micronucleilor pentru eventualele modificări genetice, și s-a ales și cu o cataractă profesională la ambii ochi ce a trebuit operată în anul 2008.

Susținerea Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale

În punctul de vedere emis de către reclamată și înregistrat cu nr. 5224/19.05.2009 se face referire la faptul că activitatea desfășurată în funcția de medic radiolog, autorizat de CNCAN a folosi instalații radiologice în cadrul unei unități nucleare încadrată în grad de risc radiologic 3, în cadrul Spitalului Județean de Urgență Pitești nu face obiectul prevederilor art. 20 alin.1 lit.b din Legea nr. 19/2000 modificată și completată coroborate cu dispozițiile revederile HG nr. 583/2001. Prin adoptarea Legii nr. 338/2002 privind aprobarea OUG nr. 49/2001, care modifică și completează Legea nr. 19/2000 s-a creat posibilitatea completării locurilor de muncă în condiții speciale. În acest sens, alin.2 al art.20 prevede că pot fi stabilite și alte locuri de muncă în condiții speciale, numai prin lege, în baza unor criterii și metodologii, ce au fost stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 1025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale, modificată și completată și care a avut ca termen, pentru îndeplinirea procedurilor și criteriilor de încadrare în condiții speciale, data de 30.06.2005. Unitățile care au obținut avizul pentru îndeplinirea procedurilor și criteriilor de încadrare în condiții speciale, în conformitate cu prevederile H.G. nr 1025/2003, cu modificările și completările ulterioare sunt nominalizate expres. Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale nu este răspunzătoare de faptul că Spitalul Județean de Urgență Pitești nu a întreprins în termenul legal prevăzut de H.G. nr. 1025/2003 modificată și completată, demersurile necesare pentru ca locuri de muncă din cadrul acestei unități să fie încadrate în condiții speciale.

Susținerea Spitalului Județean de Urgență Pitești

Prin adresa cu nr. 3465/26.03.2009, reclamatul a susținut că, în baza art. 2 din Legea 226/2006 „Perioadele de timp în care asigurații își desfășoară activitatea, pe durata programului normal de lucru din ziua respectivă, numai în locurile de muncă prevăzute la art. 1 sunt stagii de cotizare în condiții speciale.” Totodată, reclamatul susține că, în conformitate cu anexa 1, pct. 2, se încadrează în condiții speciale activitatea din locurile de muncă încadrate în categoriile de risc radiologic III și IV – instalații radiologice. Ca urmare, în adresă se menționează că în cadrul Laboratorului de Radiologie și Imagistică medicală din structura Spitalului Județean de Urgență Pitești, conform autorizațiilor de funcționare a instalațiilor radiologice emise de CNCAN, funcționează instalații radiologice de categoriile de risc radiologic I, II, III și personalul din acest laborator nu își desfășoară activitatea numai în locuri de muncă cu risc radiologic de categoriile III și IV, **deci nu sunt întrunite prevederile legale pentru încadrarea în condiții speciale de muncă.**

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petentul sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la faptul că nu i se îndeplinesc formalitățile necesare încadrării locului de muncă la condițiile de muncă speciale.

În drept, analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui **tratament diferențiat a unor situații analoage** sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile. În situația de față, Colegiul Director reține că petentul nu a menționat situația niciunei alte persoane aflată într-o poziție similară, care să fi beneficiat de un tratament favorabil din partea reclamanților spre deosebire de tratamentul aplicat în cazul său.

b) Existența unui **criteriu de discriminare** conform art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare, „*prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice*”. Colegiul Director reține că petentul nu a invocat niciun criteriu conform celor de mai sus, care să fi stat la baza presupusei fapte de discriminare pe care o reclamă în petiția sa.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect **restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege**.

d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un **scop legitim**, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

Astfel, nu toate situațiile în care anumite persoane sunt tratate diferențiat, pot constitui fapte sau acte de discriminare, iar un asemenea tratament poate avea la bază un alt motiv decât apartenența persoanei respective la una dintre categoriile prevăzute în art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000.

Examinând sesizarea petentului și dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că faptele prezentate nu constituie fapte de discriminare potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi**, ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. faptele prezentate nu constituie acte de discriminare, conform **art. 2 alin. 1** Ordonanței de Guvern nr. **137/2000**, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. o copie a hotărârii se va trimite părților ;

V. Modalitatea de plată a amenzii

-Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

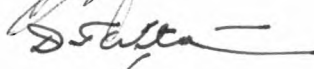
HALLER ISTVAN – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

